

Sygn. akt II CNP 34/15

POSTANOWIENIE

Dnia 9 grudnia 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Pietrzykowski

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym

w Izbie Cywilnej w dniu 9 grudnia 2015 r.,

skargi M. W.

o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku

Sądu Okręgowego w Koninie z dnia 29 kwietnia 2013 r.,

sygn. akt I 1Ca 74/13,

wydanego w sprawie ze skargi M. W. poprzednio R.

o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem

Sądu Okręgowego w Koninie z dnia 4 listopada 2011 r., sygn. akt I 1Ca 412/11

wydanym w sprawie z powództwa M. R.

przeciwko W. Spółce Akcyjnej

w W.

o zapłatę

1. odrzuca skargę;

2. zasądza od skarżącej (powódki) na rzecz pozwanej kwotę 1200 (tysiąc dwieście) złotych tytułem kosztów postępowania przed Sądem Najwyższym.

UZASADNIENIE

W niniejszej sprawie jako jedyną podstawę skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia wskazano naruszenie art. 232 k.p.c. w związku z art. 227 k.p.c. polegające, w ocenie skarżącej, na wadliwym ustaleniu miejsca zdarzenia (wypadku). Tymczasem z art. 424⁴ zdanie ostatnie k.p.c. wynika, że podstawą skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia nie mogą być zarzuty dotyczące ustalenia faktów lub oceny dowodów.

W tym stanie rzeczy jest to niedopuszczalna podstawa skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia, a zatem skarga, jako niedopuszczalna, podlega odrzuceniu na podstawie art. 424⁸ § 1 w związku z art. 424⁴ § 1 k.p.c.

Skargę sporządził pełnomocnik z urzędu, który zamieścił w niej wniosek o wynagrodzenie z tego tytułu. Ponieważ jednak sporządził skargę oczywiście wadliwą, nie zasługuje na przyznanie mu wynagrodzenia.